



ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΝΗΘΙΣΤΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ET NUNC REGES...!

Δεινῶς συνετάραξεν ἅπασας τὰς κοινωνίας τοῦ πολιτισμένου κόσμου τὸ πρωτοφανές ὅσον καὶ ἀπαίσιον τοῦ Βελιγραδίου δράμα. Οἱ νεώτεροι λαοὶ ἀπὸ αἰώνων δὲν παρέστησαν εἰς τοιαύτην ὀλοσχερῇ σφαγίᾳ ἐστεμμένης οἰκογενείας, ἡ δὲ καθημαγμένη Αὐλὴ τοῦ Σέρβου Βασιλέως μεταφέρει ἡμᾶς εἰς τοὺς σκοτεινοὺς χρόνους τῶν τελευταίων δυναστειῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας ὡς καὶ εἰς τὰ μυστηριώδη δώματα τοῦ Γιλδίς καὶ τῶν Ἰσλαμικῶν ἀνακτόρων.

Καὶ προσεδοκᾶτο ἐσχάτως παρὰ πάντων ἡ τιμωρία τοῦ ἀτασθάλου καὶ ὑπερφιάλου νεαροῦ ἀνακτος, τοῦ ὑπὸ βιαίου νεανικοῦ καὶ τυφλοῦ πάθους οὕτω σφοδρῶς παρασυρθέτος καὶ τὴν λαϊκὴν θέλησιν σκαιῶς περιφρονήσαντος, ἀλλ' οὐδεὶς οὐδέποτε ἐπίστευεν ὅτι ἡ Νέμεσις αὕτη θὰ ὑπεδύετο τῆς Ερινύος τὸ εἰδεχθὲς προσωπεῖον, οὐδ' ὅτι λαός, τελευταῖον υἱοθετηθεὶς ὑπὸ τῆς πεπολιτισμένης εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας, κατὰ τοσοῦτον στυγερόν τρόπον θὰ ἐκόλαζε τοῦ ἀκολάστου ἡγεμόνος τὸ παράπτωμα καὶ θὰ ἔβαφε μὲ βασιλικὸν οἶμα αὐτὴν ταύτην τὴν πορφύραν, ἵνα ἴσως πρὸς οἰκτρὰν εἰρωνείαν ἀναλάμψη στιλπνότερον τὸ φοινικοῦν χρῶμά της!...

Ἀλλὰ πορφύραι βασιλικαὶ διὰ τοιούτων μέσων... ἀνατομικῶν βαρόμενοι οὐ μόνον στιλπνότητι οὐδέποτε ἀποδίδουσι καὶ λάμψιν, ἀλλὰ τοῦναντίον ἀμαυροῦνται καὶ σκοτίζονται, περιβαλλόμενοι τὸ χρῶμα τοῦ ἴφρου καὶ τοῦ Ἑρέβους!

Τοιαύτην χροιάν φοβούμεθα ὅτι θὰ προσλάβῃ καὶ ὁ βασιλικὸς θρόνος τῆς Σερβίας, ἐάν μὴ διὰ σῶφρονος πολιτικῆς ὁ Σερβικὸς λαός ἐξαγνίσῃ τὸ συντελεσθὲν ἄγος τῆς βασιλοκτονίας· τοιαύτη δι' ἐξαγνίσεως οὐδέποτε συνετελεῖται διὰ τῆς ὑποκαταστάσεως

ἐτέρου τυράννου ἐπὶ τοῦ κηλιδωθέντος θρόνου, ἀλλὰ διὰ τῆς πλήρους καὶ ἀκεραίας ἐπικρατήσεως τῆς λαϊκῆς θελήσεως καὶ τοῦ ἀνεξαρτήτου ἐθνικοῦ φρονήματος.

Λαοὶ προβαίνοντες εἰς τοιαῦτα στυγερὰ καὶ ἀπαίσιμα μέσα πρὸς ἀπαλλαγὴν καὶ σωτηρίαν τῶν ἀπὸ ζυγοῦ ἀφορήτων τυράννων, πρέπει νὰ εἶνε τοῦλάχιστον τελείως πρὸς τὴν χειραφέτησιν παρεσκευασμένοι, διότι ἄλλως κινδυνεύουσιν ἀντὶ βελτιώσεως νὰ χειροτερεύσωσιν, ἀποβάλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν συμπάθειαν καὶ ἀγάπην τῶν συγχρόνων χριστιανικῶν ἐθνῶν. Νὰ καταστρέφῃ τις καὶ κατακρημνίσῃ εἶναι εὐκόλον καὶ εὐχερές, ἀλλὰ τὸ ἀνοικοδομεῖν καὶ δημιουργεῖν εἶναι ἔργον δυσχερέστατον καὶ οὐ τοῦ τυχόντος.

Καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δυστυχῶς μίαν πρώταν παραφερθέντες ἐκρημνίσσαμεν, ἂν καὶ κατὰ τρόπον ἀξιοπρεπῆ καὶ ἀρμόζοντα εἰς λαὸν εὐγενῆ, ἓνα θρόνον καὶ ἓν στίλβον ἐκ φιλελληνισμοῦ Στέμμα, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐρείπιων ἐκείνου ἰδρύσαμεν τὴν σημερινὴν ὀχλοκρατίαν καὶ τὸν ἐξολέστατον κοινοβουλευτισμόν.

Διὰ τοῦτο ἄς ὀφῶνται καὶ οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ Λαοὶ ἐκ τοῦ προχθεσίου βασιλοκτόνου κινήματος τοῦ Βελιγραδίου! Ἄς ἀρυσθῶσι διδάγματα καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ! Εἶναι, τολμῶμεν νὰ εἰπώμεν, ἀναγκαῖα πολλὰ καὶ τῆς ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς ἀνάγκης, διότι χρησιμεύουσιν ὡς σταθμοὶ, ἐν οἷς ἀνακόπτοντες τὴν ἱλιγγιώδη καὶ παράφορον πολλῶς πορείαν τῶν πολλοὶ λαοὶ καὶ πλείστοι Ἄρχοντες, δύνανται νὰ νουθετήσωσι τὰ ἑαυτῶν καὶ νὰ ἐρωτήσωσιν ἑσπιν ὅτε καὶ τὰς ἐπιλήσμονας συνειδῆσεις τῶν ἐάν ὄντως βαδίζουσιν τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, οἱ δ' ἄρχοντες, ἐάν ὄντως ἡγῶνται ὡς ποιμένες ἡ τοῦναντίον ὡς λύκοι αἰμοχαρεῖς ἐρημοῦσι καὶ κατακρεουργοῦσι τὰ ποίμνια καὶ τὰς νομάς, αὐτοὶ ἐκεῖνοι, οἱ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσα μέμλη! α.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1Σ4Υ1Φ3.0095

**Μαρκῆς ὁ πάντοτε τρελλός,
κι' ὁ ναύαρχος ὁ Ἰταλός.**

(Ὁ Μαρκῆς τῆς ναυαρχίδος τὸ κατὰστροφμα πατεῖ
καὶ τὸν ναύαρχον εὐρίσκει καὶ μαζὺ του συζητεῖ.)

Μ. — Σᾶς προσκυνῶ κύρ ναύαρχε ! Πῶς εἴθε ;
Ν. — Μόλ το μπένε !

Μ. — Ἐμένα μὲ συχώρεση, κυρλο-Μαρκῆ μὲ λένε.

Ν. — Σᾶς ἐνθυμοῦμαι κι' ἄλλοτε νομίζω νὰ σᾶς εἶδα.

Μ. — Ἦμουνα στοῦ προξένου σας κι' ἐγὼ τὴν ἐσπερίδα
κι' ἴσως ἐκεῖ νὰ μ' εἶδατε.

Ν. — Ναί, ναί, στοῦ προξενεῖον.

Μ. — Καὶ πῶς σᾶς φαίνεται λοιπόν ὁ δῆμος τῶν Κρανίων ;

Ν. — Ὁραῖον μέρος φίλε μου ! παλάτια, κόσμος, δρόμοι.

Μ. — Καὶ μήπως εἶδες τίποτε, κύρ ναύαρχε, ἀκόμη !

"Αν μᾶς γνωρίσετε καλὰ θὰ ἐνθουσιασθῆτε
νὰ πάρτε τὴν ἀπόφασιν ἐδῶ νὰ παντρευθῆτε.

Ν. — Ἐν πρώτοις τὸν ὠραῖον σας ἐθαύμασα λιμένα.

Μ. — Φαγάνες, μπίγες, ναύαρχε, τὸν σκάβουν ὅλο ἔνα
κι' ὅσο ποῦ ν' ἀποσκάψουμε γιὰ ναῦρουμε τὸν πάτο,
ἡ κάσσα τῆς Λιμενικῆς . . . ἀντίο ντέλ πασάτο !

Ἰδοὺ τὰ μηχανήματα τὰ καὶ βορβοροφάγα
λὰ μπίγα ἐλά ντράγα.

Περ μπάκο, πῶς σᾶς φάνηκε κι' ἡ Δράγα ἡ σφαμένη ;
ἐγὼ τὴν ἐλυπήθηκα πολὺ τὴ βουλιασμένη
καθὼς καὶ τὸν Ἀλέξανδρο τὸ μαῦρο βασιλέα.

Τί στυγερά ἐγκλήματα καὶ πόσον φρικιλέα !
ἀλλὰ καὶ τί φρικτότερον τοῦ νὰ σὲ ἀτιμάζῃ
ὁ ἰδιός σου βασιλεὺς κι' ἂν τζάξῃς νὰ σὲ σφάζῃ !

"Ας συνετίσῃ τὸς τ ρ α ν ο ῦς τὸ τῆς Σερβίας δράμα
κι' ἄς σταματήσῃ, ναύαρχε, ὡς ἔδεπα τὸ πράμα.

Ν. — Τέλος πάντων ἡ πατρίς σας ἔχει θέλητρα πολλὰ

Μ. — Βεραμέντε ἄλλους χρόνους τὴν περνοῦσαμε καλὰ
τώρα ὅμως εἶναι φτώχεια καὶ μεζέρια τρεμέντε
κατεστράφησαν τὰ πάντα περνοσκοριαμέντε !
κι' ἂν δὲν βγαίνῃς κάθε μέρα νὰ βαντίξῃς μὲ χαλκὸ,
ἔχμας τὴν πασολίνα ἀπὸ τὸ ποσταντικό !

Λοιπὸν σᾶς ἄρεσε πολὺ τῆς χώρας μας ἡ φύσις ;

Ν. — "Ω, ναί ! Μὲ κατεμάγευσε !

Μ. — Ἀλλὰ κι' ἐμεῖς ἐπίσης

χωσμένοι μὲς τὴν ἐρημιὰ καὶ μὲς τὴ στενοχώρια,
πολὺ εἰχαριστούμεθα νὰ βλέπουμε βαπόρια
στοῦ πόρτο μας ν' ἀράζουν

διότι ὅπωςδὴποτε τὰ πράγματα . . . ἀλλάζουν
γίνεται κάποια κίνησις, δίδονται κι' ἐσπερίδες,
γεννῶνται κάποιοι νόστιμοι συλλογισμοὶ κι' ἐλπίδες,
ἔχουν ἡ σάλες πέραση, φαιδρότητα ἢ στράτες,
γοράζονται τὰ λάχανα, πουλιῶνται κι' ἡ πατάτες
στὰ σπήτια μας εἰσερχεσθε, στὰ πλεῖα σας ἐρχώμαστε
καὶ τέλος παντῶν θέατρον κι' ἐμεῖς καὶ σῆς γενώμαστε !

Καὶ λείπετε πολὺν καιρὸν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν ;

Ν. — Ὀλίγον.

Μ. — Τί φρονεῖν ἐκεῖ γιὰ τὰ μονοπωλεῖς ;

Ν. — Δὲν ξεύρω.

Μ. — Πῶς δὲν ξεύρετε ! Ποτὲ μὲς τὸ βαπόρι
δὲν ἐξετάσετε καὶ σῆς πῶς ἔχουσιν εἰ ὅροι
κι' εἰς ποῖαν ἡ σταφίδα μας κατηγορίαν τάσσεται ;

Ν. — Ποτὲ δὲν τὸ ἐξέτασα.

Μ. — Μὰ νὰ τὸ ἐξετάσετε !

Παράξενος μοῦ φαίνεται νάρθητε στ' Ἀργαστόλιον,
κι' ἰδέαν νὰ μὴν ἔχετε διὰ τὸ μονοπώλιον !
Δὲν ἐφθασε στὰ ὄτα σου τὸ τόσο νταβατοῦρι ;
Δὲν εἶδες τὰ ψηφίσματα ποῦ στέρνει τὸ Ληξέυρι ;
"Όταν αὐτὰ τὰ ξαφνικά ποσῶς δὲν ἐνθυμείσαι,
τί ἀρμυράγιος εἶσαι ;

Πλὴν ἐπειδὴ στὰ μέρη σας δὲν ἔχετε σταφίδα
ἄλλο γι' αὐτὴν δὲν σᾶς μιλῶ
καὶ πές' τε μου παρακαλῶ
πῶς ἐδιασκεδάσετε προχθὲς στὴν ἐσπερίδα.

Ν. — Σᾶς βεβαιῶ πῶς ἔμεινα κατενθουσιασμένος
ὁ Πρόξενος μᾶς σκλαβῶσε καθ' ὅλα ὁ καυμένος.
τί παγωτὰ δὲν ἐβγάλε· τί ἔζοχο κρασάκι !

Μ. — Ἐμένα τώρα θὰ μοῦ πῆς γιὰ τὸ Χαραλαμπάκη ;
Αὐτὸς τὰ κάνει θάλασσα σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις
κι' ὅταν πηγαίνει σπῆτι του ξέρε πῶς θὰ χορτάσῃς,

Ν. — Ὁ πρόξενος εἶν' ἄνθρωπος μὲ χάριτας μυρίας.

Μ. — Πῶς εὔρες, καπιτάνιο μου, τοῦ τόπου τὰς κυρίας ;

Ν. — Πῶς νὰ τὰς ἤρῃ ; . . .

Μ. — Δηλαδή, καχεκτικὰς ; εὐρώστους ;
σᾶς ἄρεσαν τὰ λουσα τους ; αἱ πρότσι, ὁ χορός τους ;
Μέσα σὲ τόσο μπόλικο, κύρ ναύαρχε, βελότι
δὲν ἔπυξε νὰ βρῇ καὶ μὰ ὅτι νὰ μὴν ἔλῃς ;

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ



N. — Έγώ γυρίζω, φίλε μου, τόν κόσμο κάθε χρόνο
κι' είδα γυναίκες άπειρες, αλλά σε βεβαιώνω,
πώς σκάρτα μη δέν εύρηκα σ' αυτόνε σας τόν τόπο.

M. — Τι διάολο κύρ ναύαρχε! Τήν είπες πάρα τρόπο!

==

N. — Όσες τουλάχιστον εκεί ήλθαν για νά χορέψουμε,
όλες τους είχαν έξεχα σώματα, μάτια, στήθεια·
δέν είμαστε μικρά παιδιά για νά κοροιδέσουμε
σευ λέω τήν αλήθεια!

M. — Λαίπον άφού σ' άρέσανε κι' είς' ένθουσιασμένος
γιατί δέν έπερνες καμμιά;

N. — Μωρ' είμαι παντρεμένος!

==

M. — Ναύαρχέ μου ζηλεμένο του ναύαρχωνε στελή,
τώρα μεύπες ένα λόγο πού μ' έλύπησε πολύ!

Κάθε πάπια, κάθε χήνα,
ήθε πρώτη στό χορό,
μήπως γένη ναύαρχίνα
μη φορά κι' έναν καιρό!

Κή έ ντισγράτσια κή πεκάτο παντρεμένος νά βρεθής!
Έν τσιαύτη περιπτώσει, τί τό όφελος ναρθής;

==

Τέλος πάντων, είδες κόρες; είδες μπουμπουκάκια γέρω;

N. — Κή μεπελέτσα! κή μεπελέτσα!

M. — Τά λιχούδευες· τό ξέρω!

Είδες χέρια; είδες πόδια; είδες στόματα και μύτες;

N. — Όλες ήρεσαν επίσης και στους άλλους κυβερνήτες
και είς όλους τους πλοιάρχους και λεστρούμους της γραμμής
και γι' αυτό τήν άλλη μέρα τις καλέσαμε κι' εμείς
και τους δώσαμε τό τσάι μετά μείζονος χαράς
πού δυσκόλως πιτυχαίνει στα σαλόνια της ξηράς-

==

Μά κι' οι άνδρες σας επίσης είναι νέοι ζηλευτοί.

M. — Τέλος πάντων, ναύαρχέ μου! Τι νά κάμουνε κι' αυτοί!

Άφανείς θέν' οι καυμένοι
ώς πού νά γεράσουνε·
είναι περιορισμένοι,
δέν μπορούν νά δράσουνε.

Συμφορά και δυστυχία διαρκώς έπέρχονται!

Όταν όμως τους καλέσουν
σε τσουμπούσια νά πηγαίνουν,
έχουν κάτι βελαδοϋλες, τις φορούνε κι' έρχονται.

N. — Ό πράξενος άγαπητέ,
μου συνιστά μετά τό τ έ
όλους τους συναδέλφους του έπιφανείς κονσόλους.

M. — Κι' έγώ σευ λέω ναύαρχε, πώς δέν τους είδες όλους;

N. — Ίσως νά έλειψε κανείς, γι' αυτό δέν άμφιβάλλω.

M. — Οι δύο σπουδαιότεροι δέν ήτανε στό μπάλo.

Είδες τό Φαρακλόμπε ητόν της Όθωμανίας,
κι' ένανε δίχως τσίνερα πούνε της Ισπανίας;

N. — Άλλά γιατί δέν ήλθανε κι' αυτοί νά τους γνωρίσω;
εμπόδιον τους έτυχε;

M. — Μά τώρα νά σ' όρίσω,
του Ισπανού τώτύχανε νά φτιάση κάτι χάπια
κι' ό Τουρκος έπερίμενε του Κουρετζή τήν πάπια.

==

N. — Ό νέος όστις πάντοτε με χάριν ένεινέτο
και τους χορούς έφώναζε, παρακαλώ, τις ήτο;
Έκείνος μ' έρεσε πολύ. Όλοι τώ έμειδίων.

M. — Δέν ήπατήθης ναύαρχε· είναι λαμπρόν παιδίον.
Είναι κοτζά διευθυντής ντέλα πασελινάρια·
είναι για κάθε σουαρέ, γκραν κόζα νετσεσάρια.

N. — Σεις όμως παρετήρησα, δέν τόν έπλησιάζετε.

M. — Τι διάολο μωρ' άδερφέ· όλα τά εξετάζετε!

N. — Παρντόν! . . .

M. — Δέν είναι δηλαδή και τίποτε μυστήρια . . .
εύρήκαμε μη διαφορά κι' είχαμε δικαστήρια.

==

Άντίο ναύαρχε, πάω καλιά μου.

N. — Κάτσε νά πάρουμε τσάι ζεστό!

M. — Αυτό δέν είναι για τήν χειλιά μου·
μευ κάνει κόψιμο σ' εύχαριστώ!

==

Εύχαριστευμέν πολύ επίσης,
διά τās τās περιποιήσεις
όταν στό πλοίο τό Κάρλ-Άλμπερτο,
ήλθε της κρέμας ή συντροφιά,
κι' είχες στρωμένο φαί άθέρτο
και τά έποίησες γιαλιά καρφιά!

==

Άντίο ναύαρχε· μη μάζι ξεχάνης·
συχνά τή βίζιτα νά μας τήν κάνης·
συχνά νά στέρνης τās άτμακάτους
με τό παράγγελμα « σās καρτερώ »
κι' όλοι θα στέρουνε τά θηλυκά τους
να δώνη νά τους με τό χορό!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**

Ἀντίο ναύαρχε, μάϊνα βέντο
μπόνα φορτωνα, φελιτσιτά!
Λά ντόνα μόνμπλε κάλ πιούμ' ἀλθέντο...
Ὡ κὴ κορέντι πέρ λά τσιτά!!

—XXXX—

Η ΑΙΘΙΑΝ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Δύο δυνάμεις γηραιαί, πανίσχυροι, μεγάλοι,
συνεννοῦνται κι' ἐρχονται εἰς συμμαχίαν πάλι.
Ποῖος ξέρει, τίνες σοβαροὶ διπλωματίας λόγοι
ἐκ νέου τὰς ἡνάγκασαν νὰ πηλέυνε βωλόγι!

Βεβαίως τὰ συμφέροντα κάπου θὰ συνταυτίζονται
ποῖος ξέρει, ποῖα σχέδια πολέμων σχηματίζονται
ποῖος ξέρει τί κινήματα στρατηγικά θὰ γίνωσιν
καὶ ποῖαν περιβόητον θὰ βγάλουν διακείνωσιν!

Τίς οἶδεν, ὁ σικασπισμός καὶ ἡ ὁμοφωνία των,
εἰς ποῖα ἔθνη πρόκειται ν' ἀνάψῃ πῦρ ἀνίατος!

Ποῖος ξέρει μὲς τῇ φοβερῇ τῇ πολιτείᾳς χάρα,
ποῦ θὰ τὰ βροῦνε ῥόδινα καὶ ποῦ θὰ τὰ βροῦνε μαύρα!

Φλάκ-Φλούκ.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ.

Θέλεις νὰ κάμῃς ρούχα, modérna, δυνατά,
σακάκι, πανταλόνι νὰ σῶρχονται χυτά;
Θέλεις νὰ κάμῃς ρούχα ποῦ νᾶνε ζηλευτά
κι' ὅλοι γὰ σέ βρωτοῦνε αὐτὰ τᾶκανες αὐτά;
Θέλεις νὰ κάμῃς ρούχα μὲ πάμφθινες τιμές;
καὶ μὲ εἰκοσιπέντε, στὸ ὕστερο. δραχμῆς!
Θέλεις γερὰ καὶ φίνα, ποῦ λένε, νὰ ντυθῇς;
Μόνο στὸ Ματαράγκα γιὰ μέτρο νὰ σταθῇς.
Μ' ἐκεῖνο τὸ ψαλλίδι τὸ σίκ, τὸ νουβωτέ,
ἐλλείψεις δὲν θὰ βρίσκης στὰ ρούχα σου ποτέ!

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐξασφαλίζονται ἀπὸ τὴν ζημίαν τοῦ ἀρτίου αἱ
λαχειοφόροι ὁμολογίαι Ἑθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλά-
δος ἀντὶ μιᾶς μόνον δραχμῆς ἐκάστη παρὰ τοῦ
κ. Σ. Χ. Βλάχου πράκτορος τῶν γενικῶν ασφαλειῶν.

Πωλεῖται πλήρης σκελετὸς φαρμακείου εἰς με-
τρίας τιμὰς. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὁλόκληρος ἢ καὶ χωριστὰ ἀνω-
γαιῆς οἰκία μὲ κήπον, ὕδωρ κτλ. εὐάερος καὶ εὐή-
λιος παρὰ τῇ Εἰσαγγελείᾳ καὶ ἐναντι τοῦ περιβο-
λίου Χαριτάτου.

Πληροφορίαι παρὰ τῇ Συμβολαιογραφείᾳ Π. Κα-
πάτου καὶ εἰς τὸ καφενεῖον τῶν Δικαστηρίων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περίληπτικὴ καὶ ἐπαναληπτικὴ ἐκούσιων πλειστη-
ριασμῶν.

Κατὰ παραγγελίαν τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης
τοῦ ἀποβιώσαντος Αἰμιλίου Πυλλαρινοῦ, Διονυσίου
Ν. Σπινέλλη, Γερασίμου Λασκαράτου καὶ Δημητρίου
Ἀντίππα.

Γνωστοποιῶ πρὸς τὸ κοινόν.

1.) Ὅτι τὴν 15 Ἰουνίου 1903 ἡμέραν Κυριακὴν
καὶ ὥραν 9 μέχρι 11 π. μ. ἐκτεθῆσεται εἰς ἐκούσιον
πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀρ-
γοστολίου Κ. Καραβία καὶ ἐν τῷ γραφείῳ του, κει-
μένῳ ἐν τῇ λιθοστρότῳ ὁδῷ τῆς πόλεως ταύτης, τὰ
ἀκίνητα ἀγροτικὰ κτήματα τῆς κληρονομίας τοῦ εἰ-
ρημένου Αἰμιλίου Πυλλαρινοῦ, κείμενα ἐν τῇ περι-
φερείᾳ τοῦ Δήμου Ληξουρίου, ἥτοι τὸ κτῆμα καὶ οἰ-
κία καὶ ἀνεμόμυλος εἰς τὴν θέσιν Μαροῦλι ὡς καὶ
εἰς τὰς ἄλλας θέσεις τὰς κατανομαζομένας εἰς τὴν
ἐκδοθὲν καὶ δημοσιευθὲν ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1903
προγράμματά μου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους αὐτοῦ, ὡς πρῶ-
τῇ προσφορᾷ δὲν εἴναι δεκτὸν ποσὸν ἔλασσον τῶν
δραχμῶν 16,000.

Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος ἐπαναλαμβάνεται, διότι
ὁ τὴν 1 Ἰουνίου ε. ε. γινόμενος ἐματαιώθη κριθεί-
σης ἐπὶ τῶν ἐκτελεστῶν μὴ ικανοποιητικῆς τῆς
γενομένης κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν προσφορᾶς.

2.) Ὅτι τὴν 15 Ἰουνίου 1903 ἡμέραν Κυριακὴν
καὶ ὥραν 9 μέχρι 11 π. μ. ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Συμ-
βολαιογράφου καὶ ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ ὡς ἄνω,
ἐκτεθῆσεται ἐπίσης εἰς πλειστηριασμὸν ἡ οἰκία διό-
ροφος τῆς κληρονομίας τοῦ ἰδίου Αἰμιλίου Πυλλα-
ρινοῦ, κειμένη εἰς τὴν παραλίαν τῆς πόλεως ταύ-
της, πλησίον τοῦ καταστήματος τῆς ἐνταῦθα Ἰονι-
κῆς Τραπεζῆς, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐκδοθέντος καὶ
δημοσιευθέντος ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1903 προγράμμα-
τός μου. Ὡς πρῶτῇ προσφορᾷ δὲν εἴναι δεκτὸν πο-
σὸν ἔλασσον τῶν δραχ. 30,000.

3.) Ὅτι τὴν 22 Ἰουνίου 1903 ἡμέραν Κυριακὴν
καὶ ὥραν 9 καὶ κατ' ἐξακολουθήσιν μέχρι πέραςτος
τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκτεθῆσονται ἐπίσης εἰς ἐκούσιον
πλειστηριασμὸν, ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου Συμβολαιο-
γράφου, ἐδρεύοντος ὁμῶς εἰς τὸ ἰσώγειον δωμάτιον
τῆς ἄνω οἰκίας, διάφορα κινητὰ πράγματα ἥτοι κλί-
ναι, καθρέπται, κομμά, σκεύη, φόρμακα καὶ 92 τί-
τλοι τοῦ πατριωτικοῦ δανείου, περιγράφονται εἰς τὴν
ἀπογραφὴν ὑπ' ἀριθ. 8,199 τοῦ 1902 τοῦ Συμβο-
λαιογράφου Κ. Καραβία καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ
ἐκδοθέντος καὶ δημοσιευθέντος ἀπὸ 24 Ἀπριλίου
1903 προγράμματός μου.

Καλοῦνται οἱ βουδόμενοι νὰ προσέλθωσιν εἰς
τοὺς ἄνω πλειστηριασμούς.

Ἀργιστόλιον τῇ 4 Ἰουνίου 1903.

Ὁ δικαστὴς κλητὴρ Σ. Γκεντιλίνης.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ